

FS novinci

ZRSŠ

nk 2015 -16

Učinki FS

- Kaj poveča ali zmanjša – regulira odnos in količino:

Kaj =, kaj ≠ fs

- Uporaba znanja teorije feedbacka
- Multiple oblike performanca
- Spremenjena navodila za učenje

Sprememba se prične pri tebi

UČENJE

Teorije učenja in	ocenjevanja
	vaja
behavioristična teorija učenja	behavioristično formativno spremljanje
kognitivistična teorija učenja	kognitivistično formativno spremljanje
konstruktivistična teorija učenja	konstruktivistično formativno spremljanje
humanistična teorija učenja	humanistično formativno spremljanje

Priporočam: Torrance, H.1993. Formative assessment:some theoretical problems and empirical questions.Cambridge Journal of Education,Vol. 23, No. 3, str:333-343.

4 X 3 = 12 izbrane lastnosti učenja v okviru temeljnih teorij učenja:

Teorija:	Izbrane lastnosti:
B (behaviorizem)	1. »prav«, »joj«, »narobe«, 2. manjkajoči proces in rezultat, 3. taksonomske stopnje zahtevnosti učenja v težnji k zagotavljanju zakona učinka
K (kognitivizem)	preverjanje: 1. mentalne sheme učenja učitelja in učenca za uravnavanje prihodnjega učenja, 2. razumevanja in ustreznosti rabe virov znanja, 3. človeka učitelja in učenca »robot« z manjkajočimi osebnim in skupnim učnim ciljem do (naj)boljšega, rezultata (ne le pravilnega) učenja.
Kon. (konstruktivizem)	1. svobodno učenje s podporo eksperta oz. kakovostne povratne informacije, 2. samomotivacija za učenje, 3. odprto učenje kot odprte učne akcije hkrati s formativnim spremljanjem napredka (rasti) znanja in osebnosti ter v ta namen uresničevanje samonačrtovanje z upoštevanjem predznanja in stila učenja
H (humanizem)	1. možnost izbire, 2. osebna rast učitelja in učenca, 3. ustvarjanje priložnosti za samouresničevanje – ustvarjanje avtonomije

Povzetek: Form(ul)a FS =

1. Poišči + vzdržuj E za učenje (prilagajanje, (samo)vzgojo)
2. Učenje = delo: akcija + spremljanje
3. Pozitivna čustvovanja (doživetja) so bistveni del učnega procesa (indikator uspešnosti = veselje)
4. Učitelj max. podpira samostojno učenje (samoregulacijo)
5. Stalno medsebojno povratno informiranje v procesu prilagajanja (specifično in splošno usmerjanje)

Motiv/a(k)cija

- interes
- vsebina
- kaj
- magnet

- delo
- volja E
- pogon
- gibanje
- svoboda
- oblika dela
- metoda – kako (teorija učenja + stili učenja)
- stili učenja so močno prilagojeni sposobnostim, občutenju, čutilom, zaznavanju, pozornosti

3 -komponentno mišljenje

ustvarjanje – kako bolje?- iz/vir(i)/nost – (na)dar/jenost

spomin- izkušnja – doživetje-čustva – transfer - razumevanje

čuti/la – občutenje/zaznavanje – pozornost: usmerjanje + ohranjanje

Učenje kot:

merjenje

dialog

samovzgoja

prilagajanje na
bolje

oblikovanje
osebnih ciljev

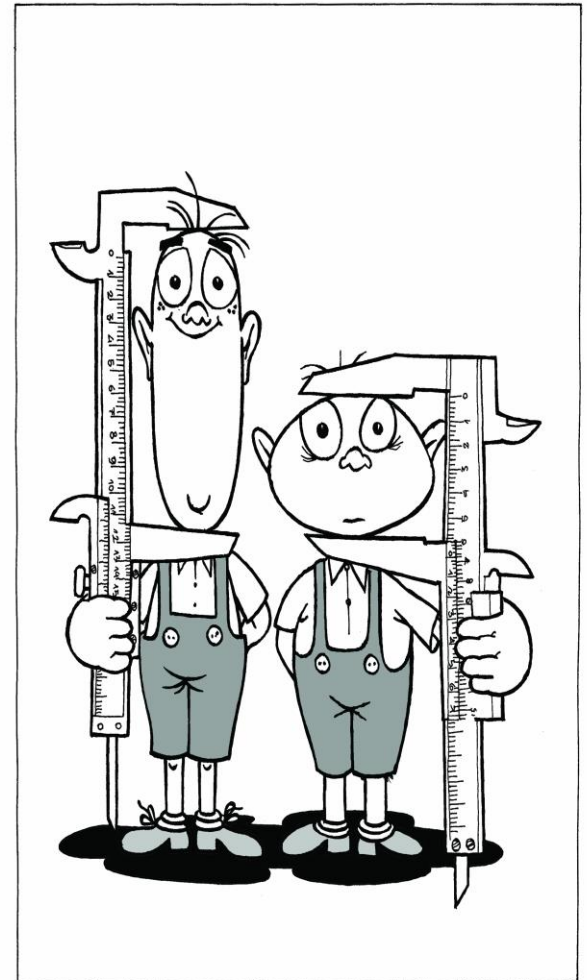
Spremljanje in povratno informiranje

VIZ Programi v okviru začetnega vseživljenjskega učenja	Navajanje na samoregulacijo	Indikatorji uspešnosti
Vrtec	Pogovori o družbenih vrednotah, spodbujanje oblikovanja osebnih ciljev, navajanje na opazovanje in opisovanje dejavnosti ter ugotavljanje vrednosti.	Želja po ustvarjanju, predstavljanju in reflektiranju dejavnosti.
Osnovna šola <ul style="list-style-type: none"> •Prvo triletje •Drugo triletje •Tretje triletje 	Želja po uresničevanju referenčnega merila znanja, oblikovanje strategij učenja in predstavljanja dejavnosti, mreženje različnih interesov in izkušenj med seboj, opisovanje dosežkov za ponovno načrtovanje referenc v socialni učni skupini.	Osebnostna rast ob sodelovalnih oblikah učenja in kakovostne refleksije pouka ter sledenje novostim.
Srednja šola	Sodelovanje za samoaktualizacijo, prispevanje v mreži izmenjave interesov in izkušenj, oblikovanje referenc (osebnih in družbenih).	Aktivnejša vključenost v družbeno dogajanje in sooblikovanje družbenih vrednot.

Pedagogika	Spremljanje (pravično FS)
Vzgoja	Spodbujanje (odnos močnega do šibkejšega) PI
Prilagajanje	Usklajevanje (proces učenja in predstavljanja znanja) cilja
Učenje	Doživljanje (interes – izkušnja) rezultat
Merjenje	Določanje lastnosti (SO)
Primerjanje	Ugotavljanje enakosti (podobnosti) in ali razlik med dvema ali več lastnostmi (referenčno in aktualno merilo)

FS ni trik, ampak globoka sprememba dialoga.

Po Black, 2010 Celje

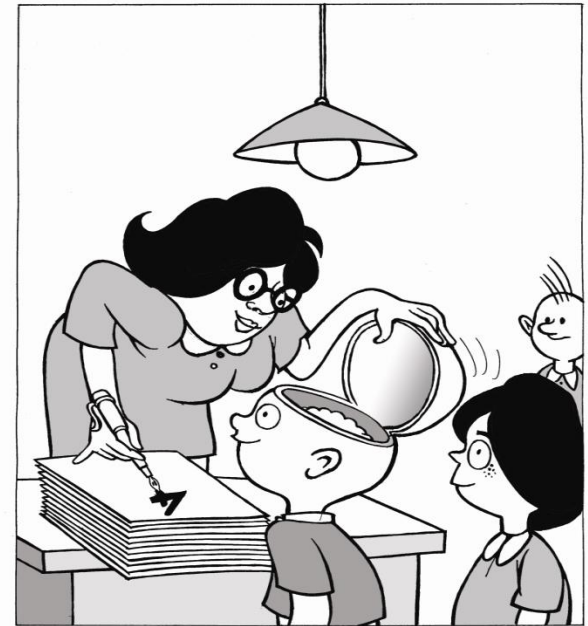

Definicije formativnega spremljanja:

FS 1 = oblika razvoja predznanja na višje ravni

FS 2 = oblika razvoja PAMETI -
sposobnosti za dojemanje,
razsojanje in ravnanje.

FS 3 = povratna informacija
za boljše znanje.

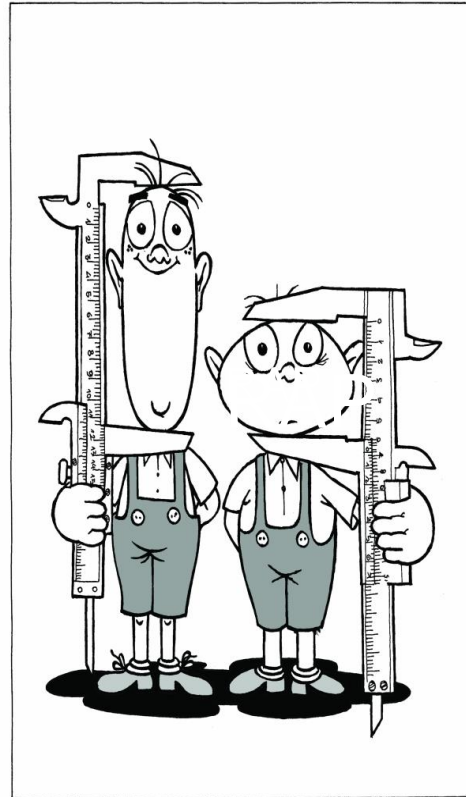

RAP

Sklepa posvetov RAP:

V Postojni (2007):

- Številna pravila (rules) **preoblikovati** v didaktična načela (principles) in priporočila (recommendations).

V Celju (2008):

- Oceno (marks) pogosteje **zamenjati** za navodila (instructions, feedback), kako se še bolje naučiti.

RAP

Sklep posveta v Celju 2009:

- Didaktični magnet ni učitelj, ampak učni vir, ki ga učitelj v skladu z učnim ciljem vključi v učni prostor kot učna priložnost. Povratna informacija v obliki didaktičnih navodil za učenje je prilagojena učnim zmožnostim učenca v socialni učni skupini.
- Magnet je zgodba, ki jo učitelj ponudi kot idejo, izziv.

Razlika med tradicionalno in bodočo šolo (Oxford, 2007 v Komljanc, 2008)

Didaktični elementi šole:	Tradicionalna šola	Bodoča šola
Prostor	namenski, specializirani kabineti, laboratoriji	nenamenski, fleksibilen, odprt učni prostor v bivalnem okolju
Kultura	v poučevanje in ocenjevanje usmerjen pouk, tradicionalni kurikulum z vnaprej opredeljenimi učnimi predmeti	pouk usmerjen na razvoj posameznika, procesno učenje, fleksibilni, odprti kurikulum z možnostjo izbiranja predmetov in partnerstva izven šole...
Učenje	splošni model pouka v smislu “dostava” znanja učitelja učencu, odnos “učitelj – učenec”, še bolj v ocenjevanju znanja	IKT dostop za učenje, mentorstvo učitelja in drugih ekspertov, vzajemno, večsmerno učenje
Čas	določen: učni program, urnik, standardi znanj	izbirni, odprti kurikulum, fleksibilnost v času: čez dan, v tednu, individualni učni programi

Načela odprtega učenja

Načela:	Opredelitev:	Opis:
1. Načelo:	Varno učenje;	formativno spremljanje kot osebna navodila za razvoj predznanja
2. Načelo:	Vzajemno učenje;	adaptivno, proaktivno učenje in fleksibilno partnersko poučevanje
3. Načelo :	Podporno učenje;	dinamično organiziranje priložnosti za preučevanje in ravnanje z materiali in orodji ter učenje z eksperti
4. Načelo:	Kooperativno učenje;	porazdeljeno sodelovanje v VIZ procesu; načrtovanje potreb in usklajevanje s pričakovanji ter reflektiranje doseženega oz. naučenega, merjenje/primerjanje

Komljanc, 2009

Stopnje tvornega ustvarjanja v vseživljenjskem učenju

Učenje iz življenja za življenje vse življenje

Kooperativno učenje z Vygotskijevo teorijo socialnega razvoja, 1977 in De Bonovim domiselnim učenjem, 1999

Podporno učenje z Vygotskijevim bližnjim območjem odkrivanja (socialni konstruktivizem,) 1962 in Bandurino samoregulacijo, 1977

Proaktivno prilagajanje z mehanizmi za ekvibracijo (Piagetova kognitivistično in konstruktivistično prilagajanje, 1956 oplemeniteno z Bandurino socialno teorijo učenja, 1976)

Varno učenje s tvornim merjenjem znanja: formativno spremljanje s povratno informacijo v obliki osebnih navodil (Maslowa humanistična teorija potreb, 1950) na osnovi tvornega spremljanja razvoja znanja (Kluger, De Nisi, intervencijski kontrolni mehanizem, 1996, Komljanc, 2004)

INTEGRATIVNA ŠOLA – ZGODBA O USPEHU

1. UČNA KULTURA
2. ORGANIZACIJSKA OBLIKA IN METODE DELA
3. UČNE SKUPINE
4. UČNE TEME
5. KOMPETENCE
6. UČITELJ
7. ŠOLSKO ŽIVLJENJE
8. POVEZOVANJE Z OKOLJEM
9. VIRI IN MATERIALI
10. FUNKCIONALNA PISMENOST

- **Učna kultura** opisuje integrativno obliko pouka in formativno spremljanje ter sumativno ocenjevanje kompetenc.

Učenci v skladu s starostjo in sposobnostmi samostojno regulirajo učenje in sodelovanje z drugimi. Doživljajo različne oblike učenja v šoli in izven nje. Refleksija učenja je stalna.

Pogoste **organizacijske oblike dela** so: projektno delo, učenje v parih in skupinah, samoregulacija in samoevalvacija, učne delavnice in druge učne dejavnosti, kjer učenec dobiva in daje sprotno povratne informacije o učenju.

Učne skupine sodelujejo pri razvoju kompetenc. V skupinah prevladujejo oblike zbliževanja. Vodenje omogoča odprtost do drugih. Vsak učenec igra aktivno vlogo. Učenec sprejema drugačnost, ker je tudi njemu dana učna priložnost. Združujejo se v interesne skupine.

Učenje v 21. stol.:

Jeziki

Osebna mnenja

Strast in spomin

Predstavljanje dela in umetnosti

Konstruiranje programov (robotika)

Vadba vodenja

Dostop in obdelava podatkov

Oblikovanje trajnega sveta

Sedem veščin mišljenja (Wagner):

Kritično mišljenje in reševanje problemov

Sodelovanje v mrežah in vodenje

Agilnost in prilagodljivost

Iniciativnost in podjetnost

Učinkovita pisna in ustna komunikacija

Dostop do informacij in analiza podatkov

Radovednost in domišljija

Zmožnosti za 21. stoletje (Cambridge University, International Schools):

Analitično in ustvarjalno mišljenje ter reševanje problemov

Kompleksna komunikacija (ustna, pisna)

Vodenje in timsko sodelovanje

Digitalna in druga pismenost

Globalna perspektiva

Prilagodljivost, iniciativnost, prevzemanje odgovornosti

Integriteta (celost) in etičnost

PI sendvič = 3K:

Kaj je dobro?

Kaj bi lahko bilo bolje?

Kakšno podporo za dosego cilja potrebujem?

PI sporočamo le na osnovi opazovanja!

- Ovire za dobro PI: strah, skrb, neuspeh
- Pomemben je humor!
- Nujna je kreativnost

My First
ROOT CHILDREN

Sibylle von Olfers

